

(Kort bemærkning).

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Jeg må sige til det, hr. Albrechtsen lige har sagt, at det er der jo ikke noget som helst nyt i. Et flertal i Folketinget kan da altid bestemme lige præcis, hvad det vil. Hvad det eventuelt giver af problemer i forhold til internationale retsinstanser, er så en helt anden sag, men der er jo ikke noget nyt i, at et flertal kan bestemme, hvad det vil.

Til de spørgsmål, hr. Duetoft rejser, må jeg sige, at Venstres stemmeafgivning i denne sag ikke er udtryk for mistillid til EU. Den er udtryk for mistillid til arbejdsministeren og den måde, arbejdsministeren har håndteret denne sag på.

Bendt Bendtsen (KF):

Nu behøver man ikke at gentage alt, hvad der er sagt i denne sag under hverken første behandling eller anden behandling, men jeg vil da gerne gentage: Vi mener, det er et elendigt lovforslag, at det er et elendigt direktiv, og at vi bør se på, at der er forskel på børnearbejde i Portugal og i Danmark.

Nu har Enhedslisten, som man også har redegjort for her fra talerstolen i dag, virkelig fået indflydelse på dette forslag, og SF munter sig også over deltagelsen i ændringsforslagene. Det giver så det, man ovre i Jylland kalder bøvl for erhvervslivet. Man pålægger erhvervslivet endnu nogle byrder i denne henseende.

Jeg må sige, at dette her må være et vink med en vognstang både til arbejdsministeren, til CD og til De Radikale om, at et så snævert og smalt flertal i Europaudvalget, når man skal ned at forhandle, ikke er særlig gavnligt. Det er selvfølgelig årsagen til, at man i dag står i den situation, at man fra arbejdsministerens side har været nødt til at give efter på dette område.

Og så ved jeg ikke, hvem der har deponeret deres dømmekraft et eller andet sted, men jeg må sige, at den underliggende dagsorden fra SF og Enhedslisten selvfølgelig er helt klar i denne sag. Man ønsker hellere unge mennesker på overførselsindkomst, end at de kan gå ud og tjene deres penge selv. Det er sådan, sagen hænger sammen.

Så må jeg sige til hr. Poul Erik Dyrlund, når han nu siger, at dette lovforslag er til gavn for børnene i Danmark: Jeg ved ikke, om alle de unge avisbude, reklamebude m.v., der nu mister deres arbejde, har den samme opfattelse som hr. Poul Erik Dyrlund.

Så alt i alt må vi sige, at sagen i dag tilsiger, at arbejdsministeren – og det vil jeg også gerne sige til De Radikale og CD – bør tænke lidt over tingene, når man skal have sine mandater i Europaudvalget. Dette her var for smalt; det viser det.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det, der egentlig fik mig til at bede om ordet, var hr. Uffe Ellemann-Jensens mistillid til arbejdsministeren. Det er stærke ord her lige før pinse, og jeg kunne da godt tænke mig, om vi kunne få hr. Uffe Ellemann-Jensen til nærmere at uddybe, hvad den mistillid går på.

Jeg skal også sige til hr. Bendt Bendtsen, der nu var inde på spørgsmålet om børnene, der mister deres arbejde: Javel, det er der en meget lille gruppe af børn under 13 år, der gør. Jeg har den klare opfattelse, at det er arbejdsgivernes ansvar, at børnene nu står i den situation.

Man har i arbejdsgiverkredse, i organisationer og hvor ved jeg, været klar over, at denne regel har været på vej i de sidste 2 år. Det er 2 år siden, at Ministerrådet diskuterede denne sag, og vi har haft en implementeringstid, så alle har vidst, at dette ville komme. Og det er rent faktisk arbejdsgiverne, man skal sende det budskab til.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Til hr. Uffe Ellemann-Jensen: Det var for nemt, for det var jo ikke det, spørgsmålet gik på. Hr. Uffe Ellemann-Jensen kan have al den tillid eller mangel på samme til arbejdsministeren, han vil, det skal jeg ikke blande mig i. Men det, spørgsmålet gik på, var: Når EU i Ministerrådet lovligt har vedtaget et direktiv med eller mod de danske stemmer, føler hr. Uffe Ellemann-Jensen sig så ikke forpligtet til for fremtiden, at Danmark skal implementere det direktiv?

Og i modsat fald, hvis hr. Uffe Ellemann-Jensen ikke føler sig forpligtet til det, så vil jeg gerne spørge: Betyder det ikke, at det, at EU er et retssamarbejde, dermed er brudt sammen, og at det for fremtiden vil være umuligt for danske politikere at argumentere over for de lande, der i dag har vanskeligheder ved at implementere?

Det har intet at gøre med tillid til arbejdsministeren eller ej. Det har noget at gøre med tillid til EU – spørgsmålet om, hvorvidt beslutninger i EU skal gennemføres i medlemslandene eller ej – og derfor vil jeg gerne bede om svar på dette: